

V I Lenin

RSDAP:s 6:e allryska konferens (i Prag) 5-17 januari 1912

1. Om det nuvarande läget och partiets uppgifter (resolutionsutkast)

Konferensen bekräftar i främsta rummet resolutionen om 3-juniregimen och partiets uppgifter, vilken antogs av partikonferensen i december 1908. Konferensen betonar den synnerligen viktiga betydelsen av denna resolution, vars grundsatser beträffande hela 3-juniregimens historiska betydelse och klassväsen å ena sidan och den revolutionära krisens annalkande å andra sidan till fullo bekräftats av händelserna under de förflutna tre åren.

Av dessa händelser framhåller konferensen särskilt följande:

a) Tzarismens agrarpolitik — med vilken såväl godsägarnas och storbourgeoisins regeringspartier som i själva verket även den kontrarevolutionära liberalismen förknippat sina kontrarevolutionära intressen — har varken lett till att något så när stabila borgerliga förhållanden på landsbygden skapats eller befriat bönderna från den massomfattande hungersnöden, som betyder en ytterlig försämring av befolkningens läge och ett väldigt förlösande av landets produktivkrafter.

b) Tzarismen, som nu liksom tidigare är vanmäktig på skådeplatsen för de moderna kapitalistiska staternas internationella konkurrens och allt mera tränges i bakgrunden i Europa, försöker nu i förbund med svarthundraadeln och den allt starkare industribourgeoisin att tillfredsställa sina roffarintressen genom en brutal ”nationalistisk” politik, som i synnerhet riktas mot gränsområdena, mot alla undertryckta nationaliteter och mot de mera kulturellt utvecklade områdena (Finland, Polen, Nordvästområdet) samt genom koloniala erövringar, riktade mot de folk i Asien (Persien, Kina), som befinner sig i revolutionär frihetskamp.

c) Det ekonomiska uppsvinget paralyseras i hög grad genom att bondeklassens ekonomiska läge råkat i fullständigt förfall genom självhärskardömet rovgiriga budgetpolitik och den byråkratiska apparatens upplösning, och å andra sidan skärper den tilltagande dyrtiden arbetarklassens och de breda folkmassornas nöd.

d) I samband härmed har befolkningens breda massor under de fem år, som 3:e duman existerat, allt mer övertygats om att denna saknar vilja, förmåga och kraft att göra någonting för att förbättra de breda folkmassornas läge och att de ledande partierna inom densamma är emot folket.

e) Inom breda demokratiska kretsar och i första hand bland proletariatet märkes en begynnande politisk livaktighet. Arbetarstrejker 1910-1911, början till demonstrationer och proletära massmöten, den begynnande rörelsen bland städernas borgerliga demokrati (studentstrejker) o. s. v. — allt detta är tecken på en växande revolutionär stämning bland massorna mot regimen av den 16 (3) juni.

Med utgångspunkt från alla dessa fakta bekräftar konferensen de uppgifter, som väntar partiet och som utförligt påvisats i resolutionen från decemberkonferensen 1908. Den påpekar särskilt, att uppgiften att erövra makten genom proletariatet, som leder bondeklassen, liksom förut är den demokratiska omvälvningens uppgift i Ryssland. Konferensen riktar särskilt kamraternas uppmärksamhet på

1. att framför allt ett långvarigt arbete på socialistisk fostran, organisering och sammanslutning av proletariatets framstegsvänliga massor nu liksom förut står på

dagordningen;

2. nödvändigheten av ett ökat arbete på att återupprätta RSDAP:s illegala organisation, som i större skala än hittills utnyttjar alla legala möjligheter, som är i stånd att leda proletariats ekonomiska kamp och som ensam kan leda dess allt oftare förekommande politiska aktioner;

3. nödvändigheten av att organisera och utbygga en systematisk politisk agitation och att allsidigt understödja den begynnande massrörelsen och utvidga den i överensstämmelse med det fullständiga genomförandet av partiets paroller. Den republikanska propagandan mot den tsaristiska monarkins politik måste särskilt framhållas, bland annat i motsats till den omfattande propaganda, som går ut på att stympa parollerna och inskränka arbetet inom den bestående "legalitetens" ram.

Skrivet i januari 1912.

Första gången publicerad 1941 i *Proletarskaja Revoljutsija*, nr 1

2. Om likvidationsriktningen och likvidatorernas grupp (resolutionsutkast)

I betraktande av

1) att RSDAP redan i cirka fyra år fört en beslutsam kamp mot likvidationsriktningen, vilken på partikonferensen i december 1908 definierades som

"försök av en viss del av partiintelligentsian att likvidera RSDAP:s bestående organisation och ersätta den med en formlös sammanslutning inom ramen av legalitet till varje pris, även om denna legalitet måste köpas med öppet uppgivande av partiets program, taktik och traditioner";

2) att Centralkommitténs plenum i januari 1910, fullföljande kampen mot denna riktning, enhälligt förklarade den vara en yttring av bourgeoisins inflytande på proletariatet och fastställde, att en fullständig brytning med likvidationsriktningen och det slutgiltiga övervinnandet av denna borgerliga avvikelse från socialismen är förutsättningen för en verklig partienhet och sammansmältningen av bolsjevikernas och mensjevikernas tidigare fraktioner;

3) att trots alla partibeslut och trots den förpliktelse, som representanterna för alla fraktioner åtog sig på plenum i januari 1910, den del av socialdemokraterna, vilken grupperar sig kring tidskrifterna *Nasja Zarja* och *Delo Zjizni*, öppet börjat försvara den riktning, som av hela partiet betecknats som en produkt av borgerligt inflytande på proletariatet;

4) att de tidigare medlemmarna av Centralkommittén M-I, Jurij och Roman, inte endast vägrade att inträda i Centralkommittén. på våren 1910 utan t. o. m. vägrade att infinna sig ens till ett enda sammanträde för intagning av nya medlemmar och öppet förklarade, att de anser själva tillvaron av partiets CK "skadlig";

5) att likvidatorernas ovannämnda huvudpublikationer, *Nasja Zarja* och *Delo Zjizni*, just efter plenum 1910 avgjort och över hela linjen svängde över till likvidationsriktningen, varvid de inte endast (tvärtemot plenums beslut) "nedsätter det illegala partiets betydelse" utan direkt förnekar det, betecknar partiet som "ett lik" och såsom redan likviderat, förklarar att återupprättandet a det illegala partiet är "en reaktionär utopi", öser fört och smädelse över det illegala partiet i de legalt utkommande tidskrifterna, uppmanar arbetarna att betrakta partiets celler och dess organisationssystem som "avsomnade" etc.;

6) att samtidigt som partimedlemmarna överallt Ryssland, utan hänsyn till fraktioner, sammanslutit sig kring den aktuella uppgiften att inkalla en partikonferens, har likvidatorerna avskurit sig i alldeles oavhängiga koterier, avskurit sig från de lokala organisationerna även på de platser där de partitrogna mensjevikerna dominerar (Jekaterinoslav, Kiev) och definitivt avvisat varje partiförbindelse med RSDAP:s lokalorganisationer;

– förklarar konferensen, att gruppen kring Nasja Zarja och Delo Zjizni genom sitt handlingssätt *slutgiltigt ställt sig utanför partiet*.

Konferensen uppmanar alla partimedlemmar, oavsett strömningar och schatteringar, att bekämpa likvidationsriktningen, klargöra hela dess skadlighet för arbetarklassens befrielseverk och uppbjuda alla krafter för att återupprätta och stärka det illegala RSDAP.

Skrivet i januari 1912.

Publicerat i februari 1912 i broschyren ”RSDAP:s allryska konferens”, utg. av CK, Paris.

V. I. Lenin, *Skrifter*, fjärde ryska uppl., b. 17, sid. 431-432.

3. Om partiarbetets karaktär och organisationsformer (resolution)

I det konferensen erkänner att de sista tre årens erfarenheter absolut bekräftat grundsatserna i den resolution i organisationsfrågan, som antogs av decemberkonferensen (1908), och i det den utgår från att en fortsatt utveckling av partiarbetets organisationsformer på samma väg — d. v. s. genom att det skapas illegala socialdemokratiska celler, vilka omgivas av ett vidast möjligt utgrenat nät av de mest olikartade legala arbetarföreningar — blir möjlig på grundval av den begynnande livaktigheten inom arbetarrörelsen —

anser konferensen:

1. att de illegala partiorganisationerna så effektivt som möjligt måste delta i ledningen av den *ekonomiska kampen* (strejker, strejkkommittéer o. s. v.) och upprätta samarbete på detta område mellan de illegala particellerna och fackföreningarna, i synnerhet med de socialdemokratiska cellerna inom fackföreningarna, och även med de enskilda aktiva deltagarna i fackföreningsrörelsen;
2. att man om möjligt måste förbinda socialdemokraternas celler inom fackföreningarna, vilka är organiserade enligt *yrkesprincipen*, med de enligt *territorialprincipen* organiserade particellerna under hänsynstagande till de lokala förhållandena;
3. att man måste utveckla största möjliga initiativ beträffande organiseringen av det socialdemokratiska arbetet inom de legala föreningarna: fackföreningar, läsesalar, bibliotek, arbetarnas olika nöjesföreningar, spridande av fackföreningsorganen och inverkan på fackföreningspressen i marxistisk anda; utnyttjande av socialdemokraternas dumatal, utbildande av legala föredragshållare bland arbetarna, bildande (i samband med valen till 4:e Duman) av arbetar- och andra valkommittéer distriktsvis, för vissa gator o. s. v., socialdemokratisk agitation i samband med valen till städernas självstyrelse o. s. v.;
4. att man måste vidtaga energiska åtgärder för att stärka och öka antalet illegala particeller, för att finna nya, om möjligt smidigare organisationsformer för dessa, att i varje stad skapa och befästa ledande illegala partiorganisationer samt propagera sådana former för de illegala massorganisationerna som ”arbetsförmedlingar”, partimöten i fabrikerna o. s. v.
5. att man om möjligt måste dra in propagandacirklarna i det dagliga *praktiska* arbetet på att sprida den illegala socialdemokratiska och den legala marxistiska litteraturen o. s. v.;

6. att man måste ha i sikte att den systematiska socialdemokratiska litteraturagitationen och särskilt det regelbundna spridandet av en punktligt och ofta utkommande illegal partitidning kan ha stor betydelse också ifråga om upprättandet av organisatorisk förbindelse såväl mellan de illegala cellerna som mellan de socialdemokratiska cellerna i de legala arbetarföreningarna. Skrivet i januari 1912.